

Pr. Nicolae DASCĂLU, *Printre păsări și crini. Cugetări creștine dintr-un veac grăbit*, Editura Trinitas, București, 2022, 328 pp., ISBN 978-973-155-193-7

† TIMOTEI Prahoveanul*,
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor

Sărbătoarea Sfintei Treimi, hramul tutelar al Centrului de Presă *Basilica*, care include în componența sa și publicațiile *Lumina*, ne oferă, ca și Târgul de carte *Bookfest* București 2022, bucuria întâlnirii cu binecuvântarea paginii scrise cu dăruire.

Chiar dacă unele dintre textele pe care le parcurgem, din spațiul mediativ ori între copertile unei cărți, nu pot oferi suficient unui om *însetat* de adevărul înalt, care poate fi ostit doar de Mântuitorul Hristos, vom găsi, printre file, un *firicel de apă*, prelins din Izvorul nesecat, Preasfânta Treime, dăruit celorlalți cu bucurie. Depinde de fiecare dintre noi cum ne adunăm puterile pentru a recepta și primi darul care ni se oferă.

În zilele recentului târg de carte din Capitală, mulți au poposit la standurile Patriarhiei Române. Pe lângă celelalte edituri cunoscute, din București și din țară, cele ale Patriarhiei Române reprezintă de mai mulți ani o prezență și bucurie reală pentru oamenii cu frământări adânci, care caută lumina în această lume, dincolo și chiar și peste întunericul care încearcă fără succes să o înlăture.

Între cărțile lansate la acest eveniment cultural a fost și cea a părintelui consilier patriarhal Nicolae Dascălu, directorul publicațiilor *Lumina*, *Printre păsări și crini. Cugetări creștine dintr-un veac grăbit*.

* † TIMOTEI Prahoveanul (Cristinel-Gabriel AIOANEI) – Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor; e-mail: timoteiaioanei@yahoo.com

Părintele Nicolae Dascălu ne-a obișnuit cu articole inspirate și cu o preocupare serioasă față de diversele subiecte pe care le dezvoltă. Nu doar că a păstrat o constanță în oferirea de materiale inedite cititorilor, devenind îndrumător al tinerilor redactori, învățăcei, discipoli, studenți și masteranzi, care i se alătură în demersul informării *luminoase și curate*.

Cotidianul *Ziarul Lumina*, pe care îl citim cu viu interes, este așteptat în fiecare dimineață, asemenea aurorei trandafirii care luminează ziua.

Simbolic, pentru cititorii fervenți ai presei eclesiale, ziarul aduce, cu ale sale rânduri inspirate, *Lumina* de care avem nevoie la începutul activității cotidiene...

Sunt expuse în paginile noii apariții diferitele stiluri ale abordării jurnalistice, concretizate în texte prezentate în săptămânalul *Lumina de Duminică*, respectiv în cotidianul *Ziarul Lumina*.

Componenta principală a celor două publicații care au izvodit acest volum este predominant teologică. Se regăsesc, între altele, teme sociale, culturale, filantropice, liturgice, precum și secțiuni care prezintă Evanghelia zilei și Sinaxarul. La acestea se adaugă diferite puncte de vedere, în rubrica *Repere și idei*, în paginile de cultură și artă, care zugrăvesc viața cotidiană, precum și mărturisirile de suflet ale colaboratorilor acestei publicații.

După cum arată părerile cititorilor și specialiștilor, cotidianul *Ziarul Lumina* și săptămânalul de spiritualitate și atitudine creștină ale Patriarhiei Române au devenit un far călăuzitor al presei de calitate. Multe dintre publicații și reviste au fost nevoite în încercările timpului să-și întrerupă apariția și să rămână doar cu varianta *online*, ceea ce a sporit nevoia reală de a avea o publicație palpabilă, care să ajungă în casele intelectualilor și ale credincioșilor fii ai Bisericii.

Dis-de-dimineață, în diferite locuri ale țării, publicația aduce bucurie și speranță, iar în interiorul ei se întâlnesc nume sonore, misionari de diferite vârste, formați în același spirit.

E de prisos să spun că între cei care au o contribuție majoră în acest proces se regăsește și părintele Nicolae Dascălu, nu doar prin publicarea editorialelor (peste 100 la număr) sau a multor alte articole, ci și prin efortul de a împărtăși unora din experiența acumulată.

Noua apariție de la Editura Basilica, *Printre păsări și crini. Cugetări creștine dintr-un veac grăbit*, se înscrie în rândul publicațiilor apologetice, culturale și de promovare a dreptei credințe. Asemenea altor cărți apărute

din trudă jurnalistică și conlucrare publicistică, aceasta reflectă consecvența, priceperea și curajul de a căuta și exprima adevărul.

Cred că stilul apologetico-misionar, pe care-l are părintele Nicolae Dascălu, este de fapt împlinirea poruncii pe care Mântuitorul a dat-o ucenicilor, de a propovădui Evanghelia la toată făptura (*Matei 28, 19-20*).

Există o formă a demnității învățătoarești exprimată în stilul clasic, de la amvon, dar este și una modernă, actualizată și contextualizată, în lumea grăbită care nu vine mereu la biserică, dar care caută, în țesătura paginilor internetului, referiri la textele evanghelice. Slovele autentice și elegante ale acestor noi lecturi ale textului scripturistic raportat la realitățile sociale primate prin fereastra Bisericii oferă o variantă modernă a omiliilor de altădată.

Sacerdotul care săvârșește Sfânta Liturghie, cu evlavie și în duh eclesial, în bună și veche tradiție, când se așază la masa de scris, dorește a se găsi sub inspirație sfântă cerând-o neîncetat de la Dumnezeu.

Avem nenumărate mărturii, dar pomenesc doar exemplul Sfântului Ioan Gură de Aur, care, lucrând la tâlcuirea epistolelor Sfântului Apostol Pavel, a fost observat, în câteva rânduri, de ucenicul său, Proclu, asistat de autorul sfânt al scrisorilor scripturistice, prin prezența fizică a acestuia.

Lecturând textele părintelui Nicolae Dascălu, observăm firul unei asemenea căutări neîncetate a descoperirii dumnezeiești, care provine din citirea cuvintelor sacre și a textelor patristice. Plecând de la aceste amănunte tainice ale materialelor publicate, consider că avem datoria de a ne inspira din astfel de resurse, chiar dacă, la final, putem formula propriile concluzii.

În general, textele semnate de un cleric conțin ceva special, subliniind că lucrarea lui nu este doar una vizibilă, ci mai ales spirituală, profundă, care poate schimba felul de a fi al semenilor și păstoriților.

Dacă altădată un preot se adresa unui număr restrâns de credincioși, autorii textelor din *publicațiile Lumina*, sau din alte apariții, se adresează celor mulți, iubitori de Adevăr, numele lor însumând uneori cifre neașteptate de urmăritori.

Adeseori am primit bunele impresii ale unor slujitori ai Bisericii, din toate treptele sacramentale, precum și ale unor evlavioși credincioși, cititori din continentul nord-american, Canada, Australia, Noua Zeelandă, din întreaga Europă și Orientul Mijlociu.

Cum aş putea ignora, de exemplu, mărturisirile referitoare la articolele unui prieten și coleg de seminar, aflat departe de țară, care consideră *Lumina* ca izvor al pastorației și predicii lui? Și câte alte exemple nu se pot oferi?

Ultima carte a părintelui Nicolae Dascălu, *Printre păsări și crini. Cugetări creștine dintr-un veac grăbit* are patru secțiuni: „Simțiri și cugetări în duh de sărbătoare”; „Alpiniștii Duhului Sfânt și pelerinajele noastre interioare”; „Creștinii acasă, în Biserică și în cetate”; „Comunicare în căutarea comuniunii. Nedumeriri și certitudini”.

Titlurile pe care părintele le-a așezat înaintea meditațiilor sunt inspirate. Unele din acestea reprezintă o fină sinteză a materialului prezentat: „De dragul Mariei și a Mântuitorului”; „Crucea cerească din bradul de Crăciun”; „Veniți de primiți lumină!”; „Plânsul Mariei Magdalena și bucuria Învierii”; „Ziua Învierii și judecățile noastre de fiecare zi”; „Printre păsări și crini”, care a primit onoarea de a fi așezat ca titlu pe coperta volumului; „Alpiniștii Duhului Sfânt”; „Călători spre Emaus, spre ospățul Cuvântului”; „Mormântul care dă adevăratul sens al vieții”; „Paza bunurilor, paza gândurilor”; „Ceaslovul și atlasul la început de an școlar”; „Și totuși, poruncile nu pot fi doar opționale”; „Apostolatul mediatic de la sobor la rețele”; „Ziarul din icoană”; „Diaconia mediatică, filantropie comunicățională a Bisericii”.

Autorul a înțeles că slovele dăruite celorlalți așază în rama timpului, măcar în parte, frumuseți netrecătoare ale Împărăției cerurilor.

În final, subliniez legătura spirituală a părintelui Nicolae Dascălu cu mulți scriitori, profesori, jurnaliști, pictori, muzicieni, cărturari, unii dintre ei apropiați Bisericii. Întâlnirea s-a petrecut mai întâi la Iași, unde părintele a activat ca specialist în tehnologia informației, iar mai apoi diacon, preot și consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor. S-au adăugat multe altele și în Cetatea Bucureștilor. Printre ele, dialogurile cu oameni de litere, făuritori de valori, care constituie o constantă în tradiția Bisericii, mulți dintre ei fiind inspirați în mod profund de frumusețile netrecătoare ale credinței și valorilor bisericesti.

Prietenia cu astfel de oameni ne duce cu gândul la virtuțile Părinților Bisericii, din care a țâșnit izvorul de inspirație folositor nu doar acestora, ci și generațiilor următoare.